

СТРАХ, ЯК ТАЯ ҐАВА

Прилетіла чорна Ґава, на гілляці сіла,
Та як каркнула на мене з усієї сили!

Хоч не дуже, та злякався – ноги затрусилась,
Думав: – Може утікати! – покинули сили.

– Покажу, що не боюся – ворушу губами,
На землі кийка побачив й ухопив руками.

Ґава, мабуть, здивувалась, що я не навтьоки,
А як ще кийком дістану – завдам їй мороки.

Підбадьорився я трохи, соромно тікати
Хоч вона така дзьобаста і така хвостата.

Я на Ґаву: – Га-киш, Га-киш, вона й полетіла...
Якби в мене не кияра, була б мене з'їла!

Не показуй, що боїшся, не спіши тікати!
Страх свій, як отую Ґаву можна теж прогнати.

Дата написання вірша: 2023-07-15